

Recensie

Pixelleed

een ogenschijnlijk onschuldige, geblokte mok uit de 'winkel' van de genomineerde jonge fotograaf Raoul de Lange. De blokjes representeren pixels van bloederige foto's gemaakt tijdens het Arabische volksverzet afgelopen voorjaar. In de 'fotowinkel' van De Lange zijn ook zulke vrolijke maar geëngageerde T-shirts en wijnflessen te bezichtigen.

Wezenlijke ideeën ruim uitgewerkt

FOTOGRAFIE STEENBERGEN STIPENDIUM

Nederlands Fotomuseum Rotterdam.

Tot en met 30 oktober.

Vijf jonge fotografen tonen fraai werk, maar geen overkoepelend idee.

Het Steenbergen Stipendium staat weer op zichzelf. Na een tweejarig samengaan met twee andere fotoprijzen (onder de noemer De Fotoprijs), aan het begin van dit jaar opgeheven vanwege zich terugtrekkende sponsors, presenteert de jury van het Steenbergen, alsof er niets gebeurd is en voor de veertiende keer, vijf genomineerde ex-fotografiestudenten die meedingen naar de prijs van 5000 euro. Hun werk is te zien in het Nederlands Fotomuseum in Rotterdam.

Er is niet veel wat die genomineerden van 2011 bindt. Ja, ze studeerden onlangs af aan een Nederlandse kunstacademie en drie van hen zijn afkomstig van de Koninklijke Academie van Beeldende Kunsten in Den Haag. Dat laatste is opmerkelijk, hoewel het vaker voorkomt dat een lichter van één academie meerdere talenten voortbrengt. Vorig jaar waren er twee genomineerden van St. Joost in Breda.

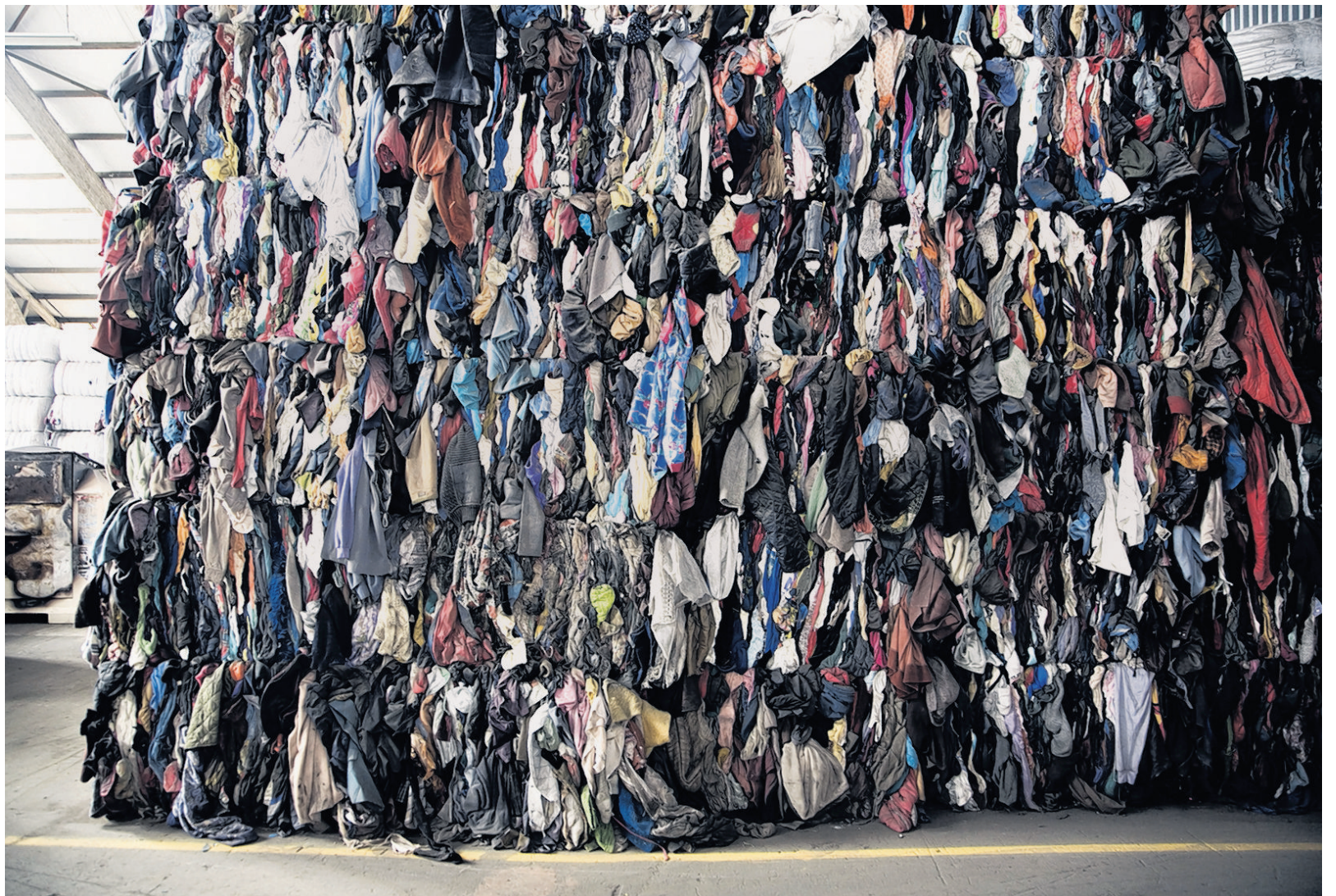
Om even bij dat vorige jaar te blijven: er leek toen iets in de lucht te hangen. De jury had een inhoudelijke lijn ontdekt, namelijk de manier waarop vier van de vijf studenten hun onderwerpen behandelden: door het fotografisch van allerlei kanten te benaderen en in kaart te brengen, en dat onderzoek als overtuigend eindresultaat te presenteren.

Dit jaar is van zo'n overkoepelend gegeven dus geen sprake. Pieter van den Boogert (KABK, Den Haag), Sanne Kabalt (Hogeschool voor de Kun-

ADVERTENTIE

stedelijk museum
amsterdam

nu te zien:
crouwel
dumas
malevich
en meer!

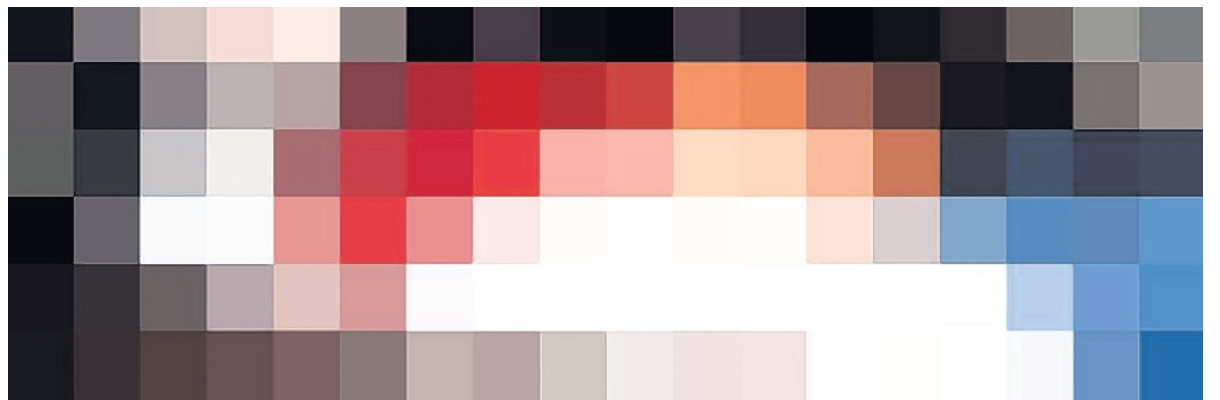
Werk van Pieter van den Boogert: In *What We Wear* volgde de fotograaf de route die kleding aflegt: van de productie in Azië via het rijke Westen naar Afrika, waar het als tweedehands textiel eindigt.

sten, Utrecht), Guus Kaandorp (KABK), Raoul de Lange (KABK) en Lotte Reimann (Gerrit Rietveld Academie, Amsterdam) maken verschillend werk op verschillende manieren. Waarbij je kunt opmerken dat voor Kaandorp, Kabalt en Reimann geldt dat hun afstudeerprojecten iets te veel lijden onder wat je 'romantiek' zou kunnen noemen.

Guus Kaandorp presenteert mooie kleine boekjes in ouderwets aandoende vitrines aan de muur: een onderzoek naar - tsja. Kaandorp beschikt over een feilloos fingerspitzengefühl voor een hippe universele en esthetische fotografietaal die veel fotografen spreken, maar die zo langzamerhand niets meer zegt.

Ook het werk van Sanne Kabalt heeft iets nostalgisch. Middels zwart-wit portretten van twee mooie dames wil zij vertellen over de vooroordelen die het uiterlijk kan oproepen. Maar haar foto's, met hun esthetische gruisigheid en hier en daar een haar, lijken op zeker moment alleen nog maar over schoonheid te gaan. En Lotte Reimann borduurt juist weer voort op een veel rauwere, anti-esthetische romantiek à la Nan Goldin, die soms indrukwekkende beelden oplevert, maar evenwel net niet helemaal aankomt omdat ze te bedacht lijkt.

Blijven over Raoul de Lange en Pieter van de Boogert, de gedoodverfde eerste- en tweedeprijswinnaar. De Lange richtte, net als tijdens zijn eindexamenpresentatie, een 'winkel' in met T-shirts, koffiemokken en

Werk van Raoul de Lange: de gekleurde vierkantjes blijken uitvergroete pixels van gruwelijke foto's van de 'Arabische Lente'.

Soms lijdt het werk iets te veel onder wat je 'romantiek' zou kunnen noemen

door je je afvraagt: wat doet die Raoul de Lange verder eigenlijk nog? Toch verdient hij het Steenbergen Stipendium 2011. De Lange bewijst met *Mugshot* dat hij wezenlijke onderwerpen (de vercommercialisering van geweld en het spanningsveld tussen nieuws en hype) tot in het extreme durft uit te werken op een begrijpelijke manier.

Een goede tweede is Pieter van den Boogert. In *What We Wear* volgde de fotograaf de route die kleding aflegt: van de productie in Azië via het rijke

Westen naar Afrika, waar ze als tweedehands textiel eindigt. Een opmerkelijk project voor een student vanwege de omvang ervan. Bovendien huurde Van den Boogert ontwerp bureau Heijdens Karwei in, niet de eerste de beste, om zijn leporelloboek vorm te geven. Het resultaat mag er zijn, met als niet onbelangrijke aanmerking dat *What We Wear* naast verrassende helaas ook veel voorspelbare beelden bevat, van bergen textiel, vrouwen achter sorteertafels en koopjesgraiende westerlingen.

Het wachten is op de jury, die op 25 oktober de winnaar bekend zal maken aan het eind van de Dag van de Fotografiestudent, het enig overgebleven (en leuke) onderdeel van het kortstondige avontuur dat De Fotoprijs heette.

Merel Bem